UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiæ S. Thomæ Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum aliquis possit alteri quàm proprio sacerdoti co[n]fiteri, ex priuilegio, vel ma[n]dato superioris? 5

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

Visual Library

quantum medicus, ſed in quantum infirmus, Ad quintum dicendum, quòd in caſibus illis quibus probabiliter timet pœnitens periculum vel ſacerdoti ex confeſſione, quam ei facere recurrere ad Superiorem, vel ab eodem pe licentiam alteri confitendi. Quòd ſi licentia bere non poſſit, idem eſt iudicium, quod de ill non habet copiam ſacerdotis: vnde magis deb gere laicum cui confiteatur. Nec in hoc tra ditur aliquis præceptum Eccleſiæ: quia præc iuris poſitiui non ſe extendunt vltra intentio præcipientis, quæ eſt finis præcepti: hic aut
1. Tim. 2. charitas, ſecundum Apoſtolum*. Nec etiam a iniuria fit ſacerdoti: quia priuilegium meretu tere, qui conceſſa ſibi abutitur poteſtate.

Ad ſextum dicendum, quòd in hoc quod proprio ſacerdoti confiteri, non arctatur via ſed ſufficiens ad ſalutem via ſtatuitur. Pecca tem ſacerdos, ſi non eſſet facilis ad præben centiam alteri confitendi: quia multi ſunt ad firmi, quòd potius ſine confeſſione morerentu tali ſacerdoti confiterentur. Vnde illi, qui mis ſoliciti, vt conſcientias ſubditorum, per ſionem ſciant, multis laqueum damnation ciunt; & per conſequens, ſibi ipſis.

ARTIC. V.

Vtrum aliquis poſsit alteri, quàm propri doti confiteri, ex priuilegio vel mandato ſuperioris?

32 AD quintum ſic proceditur. Videtur, quòd poſſit aliquis alteri, quàm proprio ſa confiteri, etiam ex priuilegio vel mandato ris. Quia non poteſt aliquod priuilegium in in præiudicium alterius. Sed hoc eſſet in p cium proprij ſacerdotis, ſi alius confeſſionem ſui audiat. Ergo non poteſt per priuilegium licentiam vel mandatum ſuperioris obtineri.

Extrau. vas electionis tit. de hæret. inter cõmunes.

¶ 2 Præterea, Illud per quod impeditur

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

mandatum, non poteſt per mandatum vel priuilegium alicuius hominis concedi. Sed mandatum diuinum eſt ad rectores Eccleſiarum, vt diligenter vultum pecoris ſui agnoſcant, Prouerb. 27. Quod impeditur ſi alius quam ipſi, confeſſionem eius audiat. Ergo hoc non poteſt per alicuius hominis priuilegium vel mandatum ordinari.

¶ 3 Præterea, Ille qui audit confeſſionem alicuius, eſt proprius iudex eius: aliàs non poſſet eum ligare & ſoluere. Sed vnius hominis non poſſunt eſſe plures proprij ſacerdotes vel iudices: quia tunc teneretur pluribus obedire, quod eſſet impoſſibile, ſi contraria præciperent, vel incompoſſibilia. Ergo non poteſt aliquis confiteri, niſi proprio ſacerdoti, etiam ex ſuperioris licentia.

¶ 4 Præterea, Iniuriam ſacramento facit, qui ſacramentum iterat ſuper eamdem materiam, vel ad minus inutiliter facit. Sed qui confeſſus eſt alij ſacerdoti, tenetur iterum confiteri proprio ſacerdoti, ſi petat: quia non eſt abſolutus ab obedientia, qua ei tenetur ad hoc. Ergo non poteſt licitè fieri, quòd aliquis alij, quàm proprio ſacerdoti confiteatur.

SED contra, Ea, quæ ſunt ordinis, poſſunt habenti ſimilem ordinem committi ab eo, qui ea facere poteſt. Sed ſuperior, vt Epiſcopus, poteſt confeſſionem audire illius, qui eſt de parochia alicuius presbyteri: quia etiam quandoque aliquos caſus ſibi reſeruat, cum ſit principalior rector. Ergo etiam poteſt committere alteri ſacerdoti, quod ipſum audiat.

¶ Præterea, Quicquid poteſt inferior, poteſt ſuperior. Sed ipſe ſacerdos poteſt ſuo parochiano dare licentiam, vt alteri confiteatur. Ergo multo fortius eius ſuperior hoc poteſt.

¶ Præterea, Poteſtatem quam habet ſacerdos in populo, habet ab Epiſcopo. Sed ex illa poteſtate poteſt confeſſionem audire. Ergo & eadem ratione alius, cui Epiſcopus poteſtatem concedet.

RE-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

RESPONDEO dicendum, quòd ſacerdos
poteſt dupliciter impediri, ne alicuius conf
nem audiat. Vno modo propter defectum iu
ctionis. Alio modo propter impedimentum e
tionis ordinis: ſicut excommunicati, & degra
& huiuſmodi. Quicumque autem iuriſdictio
habet, poteſt ea quæ ſunt iuriſdictionis commit
& ideò ſi aliquis impediatur, quòd alterius co
ſionem audire non poſſit, propter iuriſdictionis
fectum: poteſt ſibi, per quemcumque iuriſdictio
habentem immediatam in illos, committi quòd c
feſſionem audiat, & abſoluat: ſiue per ipſum ſa
dotem, ſiue per Epiſcopum, ſiue per Papam. Si a
propter executionis ordinis impedimentum, a
non poſſit: poteſt ſibi concedi, quòd confeſſion
diat, per eum qui impedimentum remouere po

Ad primum ergo dicendum, quòd præiudic
non fit alicui, niſi ei ſubtrahatur, quod eſt in f
rem eius indultum. Iuriſdictionis autem pot
non eſt commiſſa alicui homini in fauorem ſu
ſed in vtilitatem plebis, & honorem Dei. Et
ſi ſuperioribus prælatis expedire videatur ad
tem plebis & honorem Dei promouendum,
alijs, quæ ſunt iuriſdictionis, committant: in
fit præiudicium inferioribus prælatis, niſi illis,
quærunt quæ ſua ſunt, non quæ Ieſu Chriſti; &
gregi præſunt, non vt eum paſcant, ſed vt ab e
ſcantur.

Ad ſecundum dicendum, quòd rector Eccl
debet vultum percoris ſui agnoſcere dupliciter.
modo, per ſolicitam exterioris conuerſationis c
derationem, qua inuigilare debet ſuper gregem
commiſſum: & in hac cognitione non oportet q
credat ſubdito, ſed certitudinem facti, in quan
poteſt, inquirat. Alio modo, per confeſſionis
nifeſtationem: & quantum ad hanc cognitione
non poteſt maiorem certitudinem accipere, qu
vt ſubdito credat: quia hoc eſt ad ſubueniend

co

conſcientiæ ipſius. Vnde in foro confeſſionis creditur homini & pro ſe, & contra ſe, non autem in foro exterioris iudicij. Et ideò ad hanc cognitionem ſufficit, quòd credat ſubdito dicenti ſe alteri abſoluere valenti fuiſſe confeſſum: & ſic patet quòd talis cognitio pecoris per priuilegium alteri indultum de confeſſione audienda, non impeditur.

Ad tertium dicendum, quòd inconueniens eſſet, ſi duo æqualiter ſuper eamdem plebem conſtituerentur. Sed quod duo, quorum vnus alio principalior eſt, ſuper eamdem plebem conſtituantur, non eſt inconueniens: & ſecundum hoc ſuper eamdem plebem immediatè ſunt, & ſacerdos parochialis, & Epiſcopus, & Papa; & quilibet eorum poteſt ea quæ ſunt iuriſdictionis ad ipſum pertinentia, alteri committere. Sed ſi Superior committat, qui & principalior eſt, dupliciter poteſt committere. Aut ita quod eum vice ſui conſtituat, ſicut Papa & Epiſcopus ſuos pœnitentiarios conſtituunt: & tunc talis eſt principalior, quàm inferior prælatus: ſicut pœnitentiarius Papæ, quàm Epiſcopus, & pœnitentiarius Epiſcopi, quàm ſacerdos parochialis; & magis tenetur ei confitens obedire. Alio modo, vt eum coadiutorem illius ſacerdotis conſtituat: & quia coadiutor ordinatur ad eum, cui adiutor datur, ideò coadiutor eſt minus principalis: & ideò pœnitens non tantum obedire tenetur ei, quantum proprio ſacerdoti.

Ad quartum dicendum, quòd nullus tenetur confiteri peccata, quæ non habet: & ideò ſi aliquis pœnitentiario Epiſcopi, vel alteri ab Epiſcopo commiſſionem habenti confeſſus fuerit, cum ſint ſibi dimiſſa peccata, & quoad Deum, & quoad Eccleſiam, non tenetur ea confiteri proprio ſacerdoti, quantumcumque petat. Sed propter ſtatutum Eccleſiæ * de confeſsione facienda proprio ſacerdoti ſemel in anno, eodem modo ſe debet habere: ſicut ille, qui habet ſolum venialia.

In Decr. lib. 5. tit. 38. c. 12.

Talis

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Talis enim ſolum venialia confiteri debet, vt q
dicunt, vel profiteri ſe à peccato mortali imm
eſſe: & ſacerdos ei in foro conſcientiæ cred
debet, & tenetur. Si tamen iterum confiteri
retur, non fruſtra primo confeſſus fuiſſet: quia q
to pluribus ſacerdotibus confitetur quis, tan
plus de pœna remittitur: tum ex erubeſcentia
feſſionis, quæ in pœnam ſatisfactoriam compu
tum ex vi clauium. Vnde toties poſſet aliqu
fiteri, quòd ab omni pœna liberaretur. Nec it
facit iniuriam ſacramento, niſi in illo, in quo ſ
ficatio adhibetur, vel per characteris impreſſio
vel per materiæ conſecrationem: quorum ne
eſt in pœnitentia. Vnde bonum eſt, quòd ill
auctoritate Epiſcopi confeſſionem audit, in
confitentem ad hoc, quòd confiteatur propri
cerdoti: quòd ſi noluerit, nihilominus eum ab
re debet.

ARTIC. VI.

Vtrum pœnitens poſſit in fine vitæ à quolibet ſ dote abſolui?

33 *Tho.4.d. 20.q.vnica. ar.1. q.2. ar. præc.*

AD ſextum ſic proceditur. Videtur, quòd i
vitæ pœnitens non poſſi à quolibet ſace
abſolui. Quia ad abſolutionem requiritur aliq
riſdictio, vt dictum eſt *. Sed ſacerdos non ac
iuriſdictionem ſuper illum, qui in fine vitæ po
Ergo non poteſt eum abſoluere.

¶ 2 Præterea, Ille qui ſacramentum Bapti
articulo mortis ab alio, quam proprio ſacerdo
ſuſcipit, non debet a proprio ſacerdote iterum b
zari. Si ergo quilibet ſacerdos in articulo m
poſſit abſoluere a quolibet peccato, non debe
nitens, ſi euadit, ad ſuum ſacerdotem recurre
Quod falſum eſt, quia alias ſacerdos non ha
cognitionem vultus pecoris ſui.

¶ 3 Præterea, In articulo mortis ſicut licet
no ſacerdoti baptizare: ita etiam non ſacerd
Sed non ſacerdos numquam poteſt abſoluere

fo